

ОРОРОС

ΜΟΥΣΙΚΟ-ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΙΚ. ΗΛ. ΡΟΥΜΠΑΝΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ ΟΡΘΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΚ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΠΑΡΑΣΗΜΑΝΤΙΚΗΝ

ΥΠΟ

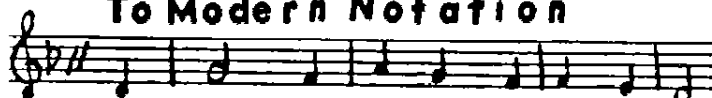
ΝΙΚ. ΗΛ. ΡΟΥΜΠΑΝΗ

The Greek Orthodox Sunday Matin (EARLY MORNING) Service

From The Byzantine

— — — — —
Χριστός γεν-νά-ται δο-ξά-σα-τε

To Modern Notation

Χριστός γεννάται δοξάσατε

By

NICHOLAS ROUBANIS

Published by
N. ROUBANIS
265 W. 41st Street
New York

PRINTED IN U.S.A.

PREFACE

It is historically proven that the ancient Greeks had their own musical system based on scales the intervals of which were devised in 400 B.C. by the great mathematician PYTHAGORAS. The Greeks being among the first to embrace Christianity undoubtedly used the musical style of their ancestors in the composing of their ecclesiastical Hymns. The so called Byzantine music is nothing but an evolution of ancient Greek music.

This music however is written in a musical notation which is understood by very few and naturally is unknown to the many.

The above is one of the reasons which prompted me to transfer from the Byzantine to the modern (International) music notation our religious Hymns which are included in this Book.

Most Faithfully
Nicholas Roubanis

N.Y.C. 1957

GUIDE TO PRONUNCIATION

		Greek Letters
Pronounce	<u>A</u> like in the word _____	A α
Pronounce	<u>B</u> like in the word _____	M η
Pronounce	<u>Ch</u> (Christos) like in the word _____	X χ
Pronounce	<u>D</u> like in the word _____	Δ δ
Pronounce	<u>E</u> like in the word _____	E ε
Pronounce	<u>F</u> like in the word _____	Φ φ
Pronounce	<u>G</u> like in the word _____	Γ γ
Pronounce	<u>H</u> like in the word _____	X χ
Pronounce	<u>I</u> and <u>Y</u> like in the word _____	Η η, Ι ι, Υ υ, Ει ει, Οι οι
Pronounce	<u>K</u> like in the word _____	Κ κ
Pronounce	<u>L</u> like in the word _____	Λ λ
Pronounce	<u>M</u> like in the word _____	Μ μ
Pronounce	<u>N</u> like in the word _____	Ν ν
Pronounce	<u>O</u> like in the word _____	Ο ο, ω
Pronounce	<u>P</u> like in the word _____	Π π
Pronounce	<u>R</u> like in the word _____	Ρ ρ
Pronounce	<u>S</u> like in the word _____	Σ σ
Pronounce	<u>T</u> like in the word _____	Τ τ
Pronounce	<u>Th</u> like in the word _____	Θ θ
Pronounce	<u>U</u> like in the word _____	Ου ου
Pronounce	<u>V</u> like in the word _____	Β β
Pronounce	<u>X</u> like in the word _____	Ξ ξ
Pronounce	<u>Z</u> like in the word _____	Ζ ζ

Note.

For the correct pronunciation it is helpful to consult a person who is capable to speak and read the Greek Language. Still better if you spend a little time and effort you will learn to read.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ μουσικὴ εἶναι τέχνη καὶ ἐπιστήμη, ὡς τέχνη μὲν εἶναι τὸς σὺν παλαιὰ ὅσον καὶ ὁ κόσμος. Ἱστορικοὶ τινὲς διατείνονται ὅτι πρὸ ἑξατὸν χιλιάδων (100.000) ἐτῶν ὁ ἄνθρωπος συνεννοῆτο διὰ μουσικῶν ἤχων. Ὡς διεθνὴς ὁμως ἐπιστήμη καινονίζουσα διὰ σταθερῶν κανόνων τὴν μεταξὺ τῶν φθόγγων σχέσιν ἐπὶ τῆ βασιλεῖ τῆς Πυθαγορείου θεωρίας εἶναι μία ἐκ τῶν νεωτέρων.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Σκοπὸς τῆς μουσικῆς εἶναι ἡ ἐκδήλωσις καὶ δημιουργία διαφόρων συναισθημάτων.

Ἡ ἐπιηλιαστικὴ μας μουσικὴ ἡ ὁποία ἀναμφιβόλως εἶναι ἡ ἐν Βυζαντίῳ ἐξέλιξις τῆς τῶν ἀρχαίων προχόνων μας τέχνης τοῦ Ἀπόλλωνος, σκοπὸν ἔχει ὅπως ἐκδηλώνουσα τὸ πνεῦμα τῆς ἱερᾶς ποιήσεως δημιουργῆ μεταξὺ τοῦ ἐπιηλιαστικῆς τοῦ συναισθημα ὅτι ὅλοι εἶναι στὸ σπίτι τοῦ πλάστου μας, χονατισμένοι μπροστὰ στὸν θρόνον τοῦ παναχάθου Θεοῦ τῶν.

Ἡ ΠΑΡΑΣΗΜΑΝΤΙΚΗ (Γραφὴ) ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Σκοπὸς τῆς παρασημαντικῆς εἶναι ἡ διάσωσις, ἡ διάδοσις καὶ ἡ δι' αὐτῆς (τῆς γραφῆς) ὅσον τὸ δυνατόν εὐμολωτέρα ἐκμάθησις καὶ ἐπιτέλεσις μουσικοῦ τινὸς ἔργου, γεγονός ὅπερ πρῶτοι κατανοήσαντες οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐφεύρον τὴν διὰ τῶν γραμμάτων παρασημαντικὴν ἡ ὁποία ἐξειλίχθη εἰς τὴν διὰ στιχμῶν τοιαύτην εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἔγραψαν οἱ πρῶτοι Ἕλληνες Χριστιανοὶ τοὺς θρησκευτικοὺς τῶν ὕμνων ὄχι μόνον ἐπὶ τῆ βασιλεῖ τῶν κλιμάκων, τὰ ἐπιστημονικὰ θεμέλια τῶν ὁποίων εἶχεν θέσει ὁ ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ, καὶ αἱ ὁποιαὶ (κλίμακες) εἶναι ἡ βᾶσις τῶν σημερινῶν διεθνῶν τολούτων, ἀλλὰ καὶ ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐπάνω στὸ μελωδικὸ τῶν προχόνων τῶν ὕφους, τὸ ὁποῖον καὶ ἂν ἤθελαν δέν θὰ ἤμποροῦσαν νὰ ἀντικαταστήσουν διὰ νέου τοιοῦτου, χνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ διαμόρφωσις ἰδίου μουσικοῦ ὕφους ἐκείνου λαοῦ εἶναι ἀποτέλεσμα πολυχρονίου ἀρχορυθμικῆς ἐξελίξεως.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΝΕΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ (ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΝ) ΜΟΥΣΙΚΗΝ

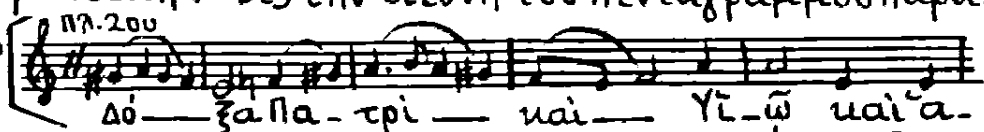
Τὴν διά στιχμῶν κλη παρασημαντικὴν (γραφὴν) οἱ περὶ τὴν Ἑλλη-
σιαστικὴν μας μουσικὴν ἀσχοληθέντες διετήρησαν μέχρι τῶν ἀρ-
χῶν τοῦ 19ου αἰῶνος, ὅπως πληροφοροῦμεθα ἐκ τῶν παρὰ πόδας
ἀναφερομένων εἰς τὸ «ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚΚΛ. ΜΟΥΣΙΚΗΣ» βιβ-
λίον τοῦ μουσιολογιστάτου Δ. Γ. Παναγιωτοπούλου. «... Νέαν ὠθη-
σιν εἰς τὰς βυζαντινὰς σπουδὰς ἔδωκεν ἢ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ
19ου αἰῶνος (1814) γενομένη μεταρρύθμισις. Εἰσηχταία αὐτῆς

καὶ ἐρχάται ἔχιναν τρεῖς διακευριμένοι μουσιοδιδάσκαλοι καὶ
μέλοποιοι, ἦτοι ὁ μητροπολίτης Προύσης Χρύσανθος ὁ ἐμ. Μαδύτου
(† 1842), ὁ πρωτοψάλτης Γρηγόριος Λευίτης († 1822) καὶ ὁ χαρ-
τοφύλαξ τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίας Χουρμούζιος Γε-
ωργίου ἢ Γιαμαλῆς († 1840). Οἱ τρεῖς αὐτοὶ μουσικοὶ, ἔχοντες
ὑπ' ὄψιν τὰς μεγάλας δυσκολίας, τὰς ὁποίας παρείχεν εἰς τὴν

ἐκμάθησιν τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς ἢ μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν (1814)
ἰσχύουσα βυζαντινὴ σημειογραφία (παρασημαντικὴ), εἰσηγήθησαν

νέον (τὸ σημερινόν) καὶ ἀναλυτικόν σύστημα γραφῆς. ».

Ἐάν ὅμως οἱ προαναφερόμενοι κύριοι ἢ ἄλλοι τινές, ἀντὶ νὰ υποπιάσων
πρὸς δημιουργίαν νέας μουσικῆς γραφῆς μετέφερον τὴν Ἑλλησιασ-
τικὴν μας μουσικὴν εἰς τὴν διεθνή τοῦ πενταγράμμου παρα-

σημαντικὴν, τὴν ἀπό πάσης ἀπόψεως τε

λεξίαν τοιαύτην, λησμονοῦντες τὰ οὐσιαστικῶς ἀνυπαρκτὰ διασ-
τήματα τοῦ 1/4 καὶ 1/3 τοῦ τόνου κλη, θὰ προσέφερον ἀνυπολόγιστον
Ἐθνιοθρησκευτικὴν ὑπηρεσίαν, διότι ἐκτός τοῦ ὅτι θὰ καθίστατο
ἡ Ἑλλησιαστικὴ μας μουσικὴ παχυσομῆως γνωστὴ, θὰ ἐδημι-
ουργοῦντο ἱεροψάλται ὀποῦδῆποτε, ἀπὸ μουσιοδιδασκάλους
ὀποῦδῆποτε ἐθνικοτήτος, ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ δι-
αστήματος, γεγονός ὅπερ λαβόντες προφανῶς ὑπ' ὄψιν μεριμῶν ἐν Ἑλ-
λάδι μουσικοὶ, προεζάρχοντος τοῦ αἰμνήστου πρωτοψάλτου Ἰωάν-
νου Σαμελλαρίδη, μετέφερον μέρος τῆς ὑμνωδίας μας ἐκ τῆς βυ-
ζαντινῆς τοῦ 19ου αἰῶνος εἰς τὴν διεθνή τοῦ πενταγράμμου

παρασημαντικὴν. Ἀπο τὴν εὐγενῆ δὲ ταύτην προσπάθειαν παραμνη-
θεις καὶ ὁ ὑποφαίνόμενος προέβη εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας
βιβλίου περιέχοντος μεταφορὰς (μέ ὀλίγας ἐπὶ τὰ βελτίω παραλλαγὰς)
ἐκ τοῦ περφημοῦ Ἀναστασιματαρίου καὶ Εἰρηολογίου τοῦ δυναμικιοῦ
μουσικο-επιηλιαστικιοῦ συγγραφέως Ἀνδρέου Β. Τσιμινοπούλου.

Τελευτῶν θεωρῶ ἀπαραίτητον ὅπως ἀναφέρω τὰς βάσεις ἐπὶ τῶν
ὁποίων στηρίζομενος ἀπομαλῶ «ΑΝΥΠΑΡΚΤΑ» τὰ προαναφερόμενα
1/4, 1/3 τοῦ τόνου κλπ. διαστήματα, ποῦ μόνον θεωρητικῶς ὑπάρ-
χουν. Εἶναι ἀνύπαρκτα διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι δὲν
ὑπάρχει μουσικὸν ὄργανον (Πιάνο ἢ Ἀρμόνιον) εἰδικῶς τονι-
μένον (μουρδισμένον) πρὸς ὀρθὴν διδαχὴν καὶ ἐπιτέλεσιν αὐτῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἐν ὑπῆρχεν τοιοῦτον ὄργανον θά' ἐτίθετο αὐτομάτως
εἰς ἀχρηστίαν διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ μαθημερινὸν αἰουσμα μου-
σικῶν ἔργων καθε ἔθνωσότητος ἐπιτελουμένων ἐπὶ τῇ βάσει

τῶν διαστημάτων ποῦ ἐπιτελοῦμεν στὸ Πιάνο καὶ τὰ ἄλλα μου-
σικὰ ὄργανα, θά' ἐμαμεν (ὅπως καὶ ἐμαμεν) καὶ τοὺς φα-
νατισμοτέρους ἐκ τῶν περὶ τὴν Ἐπιηλιαστικὴν μας μουσικὴν
ασχολουμένων νὰ ἔχουν μὲν πρὸ αὐτῶν παρασημαντικὴν (γραφὴν)
Πα, Βου, Γα, Δι. . . . νὰ ἐπιτελοῦν ὅμως ταύτην 100% ἐπὶ τῇ βάσει
τῶν διεθνῶν διαστημάτων τῆς Ντο, Ρε, Μι, Φα . . . κλίμακος.

ΚΑΤΑΚΛΙΣ

Ἡ μουσικὴ ὠνομάσθη «διεθνὴς γλῶσσα» καὶ ὡς τοιαύτη ἔχει καὶ
τὴν ἐπὶ τοῦ πενταγράμμου γραφὴν τῆς εἰς τὴν ὁποίαν τὸ καλῶς ἐννο-
ούμενον Ἐθνωθρησιευτικὸν μας συμφέρον ἐπιβάλλει ὅπως μεταγρα-
φοῦν ὅλοι οἱ θρησιευτικοὶ μας ὕμνοι, ὅποτε (ἐπαναλαμβάνω),
ἂφ' ἑνὸς μὲν θά' δημιουργοῦνται ἱεροψάλται καὶ βοηθοὶ αὐτῶν μὲ
καλλιεργημένας φωνὰς = συμπάλλοντες ὀρθῶς = εἰς ὁποιοδήποτε
μέρος τοῦ κόσμου ὑπὸ μουσικοδιδασκάλων ὁποιασδήποτε ἐθνωσ-
τητος, ἂφ' ἑτέρου δὲ ἡ Ἐπιηλιαστικὴ μας (Βυζαντινὴ) μουσικὴ,
ἣ ὁποία ἀναμφιβόλως εἶναι ἡ ἐξέλιξις τῆς τῶν ἀρχαίων προχόνων
μας τοιαύτη, θά' γινήῃ ὄχι μόνον παχυσμίως γνωστὴ, ἀλλὰ καὶ
γεβαστὴ ὡς ἐκδηλώνουσα κατὰ τὸν ἀρμόζοντα τρόπον καθε
θρησιευτικὸν αἰσθημα.

Μέθ' ὑποστίψεως

Λυσίας Η΄. Ροῦμητίης η.γ.σ. 1957

Σκοπὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
μουσικῆς εἶναι ἡ ἐκδήλωσις
τῆς θείας ποιήσεως, καὶ ἡ
δημιουργία τῶν ὑπ' αὐτῆς
ἐπιδιωκόμενων συναισθημάτων.

THE PURPOSE OF ECCLESIASTICAL
(Church) MUSIC IS THE EXPRES-
SION OF DIVINE POETRY, AND THE
CREATION BY IT OF THE DESIRED
PROPER FEELINGS.

N.R.

ΠΕΡΙ ΙΣΟΚΡΑΤΗΜΑΤΟΣ (3^{ος} Ίσου)

1.

Τὸ ἐπιμέρους τῶν βοηθῶν ΙΣΟΚΡΑΤΗΜΑ ἀρχίζει συγχρόνως μετὴν ψαλμωδίαν, ἢ καὶ ολίγον πρότερός, μετὸν τελευ-

ταῖον φθόγγον τοῦ ὕμνου.

Note.
Organpoint is one of the characteristics of the Byzantine Music.

2. Ὅταν τὸ μέλος κατέλθῃ τοῦ ἴσου ἐπὶ σειρὰν φθόγγων, τότε οἱ ἴσουρατοῦντες συμπάλλουσι.

3. Τὰ τοῦ ἴσουρατήματος κλη ἀνάγκη ὅπως κλανονίζη ὁ Πρωτοψάλτης κατὰ τὰ μαθήματα.

ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΟΡΩΔΙΑΝ ΣΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΣΠΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Όλα τὰ Βυζαντινὰ μέλη τετραφωνησμένα κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε καὶ ὄψ' ἐνὸς ἀτόμου ἐκτελούμενα νὰ τέρπουν καὶ ἐξυψώνουν.

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

Τὸ «ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ τῆς ΚΑΣΣΙΑΝΗΣ» μὲ τὰ «Ἀλληλούϊα», «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος» καὶ «Τὸν Νυμφώνα σου Βλέπω».

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

Όλα τὰ Βυζαντινὰ μέλη τετραφωνησμένα

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Περιέχει ὅλα ὅσα ψάλλονται τὸ ἑσπέρας τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, ἦτι τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ «Καθίσματα», τὸν «Κανόνα» καὶ τὰς τρεῖς στάσεις τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου. Όλα τετράφωνα συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν «Ἡ Ζωὴ ἐν Τάφῳ» καὶ «Ἄξιον Ἔστί».

“Ἡ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ” πλήρης, περιέχουσα καὶ τὸ γαμήλιον ἔμβατήριον τοῦ R. WAGNER μὲ Ἑλληνικὰς λέξεις καὶ τὸ «ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ».

ΦΟΡΜΙΓΞ

(HARP)

ΣΥΛΛΟΓΗ ΛΣΜΑΤΩΝ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΓΥΜΝΩΝ
ΚΑΙ ΑΠΛΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ

ΟΡΘΡΟΣ
Ήχος Α' (1ος)

ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

ΙΕΡΕΥΣ. Εὐλογητὸς...

ΨΑΛΤΗΣ. Ἀμήν. Ὁ ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμῶν. ^{Τρίς}

Δόξα Πατρὶ... καὶ νῦν... Παναχία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἅγιε, ἐπίσμεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνευεν τοῦ ὀνόμα-

τός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου Ἐλθέτω ἡ βασι-

λεία σου, Γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ

ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέχης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν. ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι...

ΨΑΛΤΗΣ. Ἀμήν

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκης τοῖς εὐσεβέσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων

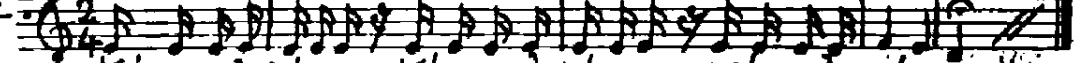
διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα. Δόξα Πατρὶ... Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἐμουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶ νῆ πολιτεία, τοὺς

οὐαυτρημούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκης χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων.

τὴν συμμαχίαν ἔχουσαν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον. — ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ —

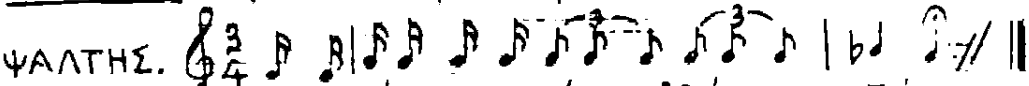
καὶ νῦν... Προστασία φοβερά καὶ ἀματαιόσχυντε, μὴ παρί-

δης ἀγαθὴ τῆς ἐπιστίας ἡμῶν, πανύμνητε θεοτόμε· στήριζον ὀρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐμέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτελλες τὸν θεόν, μόνη εὐλογημένη. ΙΕΡ... καὶ ἐλέησον.

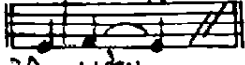
ΨΑΛΤΗΣ ΚΥ-ΡΕ Ε-ΛΕΗΣΟΝ, ΚΥ-ΡΕ Ε-ΛΕΗΣΟΝ, ΚΥ-ΡΕ Ε-ΛΕΗΣΟΝ. -11-

σημ. Κατὰ τὴν ἐβραϊκά τῆς Δαιμονισμοῦ καὶ κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα
ὁ Ξαψάλμος παραλείπεται.

ΙΕΡ. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόκωπος θεός.

ΨΑΛΤΗΣ. Ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡ. Δόξα τῇ ἁγία, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ
Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΨΑΛ. (Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἄνθρωποις εὐδοκία.) Τρίς—

(Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἰνέσιν σου.) Δίς—

ΨΑΛΜΟΣ 30ος.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δέ ἐμοιμήθην, καὶ ὑπνώσα' ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κώλυθ' ἐπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας

τοὺς ἐχθραίοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ἐγὼ ἐμοιμήθην, καὶ ὑπνώσα' ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ 37ος.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγχῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς ὀργῆς σου·
οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπεῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσθι φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.— Προσώζεσαν καὶ ἐδάπησαν οἱ μώλωπές μου

ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.— Ἐταλαιπώρησα καὶ κατε-
—λάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν συνθροπαζὼν ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψαί μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιχμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
 σαυί μου. — Ἐυαιμώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυσ-
 -μην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. — Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα
 ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπειρῦβη.
 Ἡ καρδία μου ἔταράχθη, ἔχυατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς
 τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστη-
 -σαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ
 κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν
 ἡμέραν ἐμελέτησαν. — Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ
 ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. — Καὶ ἔχενόμην ὡσεὶ ἄνθρω-
 -πος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγχμούς.
 Ὅτι ἐπὶ σοι, Κύριε, ἠλπίσα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεὸς μου.
 Ὅτι εἶπον· Μὴ ποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι
 πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν. — Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας
 ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλχηδών μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.
 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναισχελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρ-
 -τίας μου. — Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κευραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ,
 καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίμως. — Οἱ ἀνταποδίδοντες μοι
 κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ ματεδίωμον ἀγαθωσύνην.
 Ἔμὴ ἐχυαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχεσ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου. } Ἐπανά-
 ληψις+

ΨΑΛΜΟΣ 62ος.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. — Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου,
 προσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβείτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
 Οὕτως ἐν τῷ αἰγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνμίν σου καὶ τὴν
 δόξαν σου. — Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλή μου
 ἐπαινέσουσί σε. — Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ

ὄνοματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου. — Ὡς ἐμὸς στέατος καὶ ποιότητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τό στόμα μου. — Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ. — Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σιέπῃ τῶν περύχων σου ἀγαλλιάσομαι. — Ἐπολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. — Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ ματώτατα τῆ γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέμων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράχη στόμα λαλούντων ἰδίαι.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σιέπῃ τῶν περύχων σου ἀγαλλιάσομαι. — Ἐπολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ θεός. Κύριε ἔλεησον, Κύριε ἔλεησον, Κύριε ἔλεησον. Δόξα... Καὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ 87ος.

Κύριε, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐυέκραζα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. — Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. — Ὅτι ἐπλήσθη καιῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤχησε. — Προσελοχίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάμπιον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀφοήθητος, ἐν νευροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι μαθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν. — Ἐθεντό με ἐν λάμπιῳ κατωτάτῳ, ἐν σινοτεινοῖς καὶ ἐν σιμῶν θανάτου. — Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάρτυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς. — Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. — Ἐυέκραζα πρὸς σέ, κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. — Μὴ τοῖς νευροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσου-

-ταί σοι; — Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν εὐλογίαν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; — Μὴ χνωσθήσεται ἐν τῷ σιότει τὰ θαυμάσια σου; καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐν χῆ ἐπιλεησμένη; καὶ πρὸ σέ, Κύριε, ἐκέκραζα, καὶ τὸ πρωὶ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε. — Ἴνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; — Πτωχὸς εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κήποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δέ, ἐταπεινώθην, καὶ ἐξεπορήθην. — Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερῆμοί σου ἐτάραζάν με. — Εὐὐλωσίν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. — Ἐμάυρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς χνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραζα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. — Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. ΨΑΛΜΟΣ 102ος.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. — Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλαϊθήναι πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. — Τὸν εὐὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. — Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οὐκίτημοις. — Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. — Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. — Ἐχνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. — Οὐκίτημων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδέ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ. — Οὐκ ἀγατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδέ ἀγατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. — Ὅτι ἀγατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς χῆς, ἐκράταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἔμαυρυνεν αἶψ' ἡμῶν
τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς αἰτεῖται πατὴρ υἱός, ὡμείρισε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
οἷτι αὐτὸς ἔχων τὸ πλῆσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἀνθος τοῦ ἀγροῦ,
οὕτως ἐξανθήσει. — Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει,
καὶ οὐκ ἐπιχυνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. — Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου
ἐπὶ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσει τὴν διαθήμην
αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει. — Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ,
δυνατοὶ ἰσχυροί, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀμοῦσαι τῇ φωνῇ
τῶν λόγων αὐτοῦ. — Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσ-
ποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. — Ἐν παντὶ τόπῳ
τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 142ος

Κύριε, εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνωτισαὶ τὴν δέησίν μου ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσακούσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. — Καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίςιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώ-
πιόν σου πᾶς ζῶν. — Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐτα-
πείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. — Ἐμάθισέ με ἐν σιωπῆσι ὡς νε-
κροὺς αἰῶνας, καὶ ἠηιδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐτα-
ραίχθη ἡ καρδία μου. — Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι ταῖς ἔρχοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτησα.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου, ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.